

શ્રી કૃષ્ણ ગિરધર લાલજીનાં શ્રેષ્ઠ ભક્ત

મીરાંબાઈ

નાટકના આપેરા.

વાંકાનેર "આર્યહિતવર્ચક" નાટક કંપની માટે

રચીને પ્રસિદ્ધ કરનાર

રાવલ ત્રંબકલાલ દેવશંકર તથા

ત્રવાણી ત્રંબકલાલ રામચંદ્ર

વાંકાનેર આ. લિ. વ. ના કંપનીના માલેકો

આવૃત્તિ પાંચમી પ્રત હસ હજાર

સને ૧૮૬૭ ના ૨૫ મા આકટ મુજબ રજીસ્ટર કરાવી છે,

ને તેના છપાવનારે સર્વ હક પોતાને સ્વાધીન રાખ્યા છે.

માટે કંતોની રજા સિવાય કોઈએ છાપવું. છપાવું

વેચવું વેચાવવું કે ભજવવું, ભજાવવું નહીં.

—૦૧૦૦—

અમદાવાદ — વિચેક્ષર ત્રેસમાં છાપ્યા.

સંવત ૧૯૬૨

સને ૧૯૦૫

કીમત ૦-૨-૦

ગુજરાત વિધાપીઠ મેથાલિસ્ટ હાઈવેડાકર-વાર્તામાળા
અમદાવાદ

૧૪૧૮
૧૮૨૨

નીલમ અને માથુક
સુધરેલી બીજી આવૃત્તિ.

બે ભાગ સાથે—સુંદર પાકું પુઠું, કિંમત—ઢાઢ રૂપિયા.
આ વાર્તાની સેંકડો નકલો દેશી કુટુંબોમાં ફેલાયેલી છે એજ
તેની રસીકતાનો પુરાવો છે.

વિક્રમ રાજનો સંભ્રમ

ભાગ ૧-૨ સાથે

પાકું પુઠું—કિં ૩ રૂપિયા એક

મેકટીકલ કિન્ડરગાર્ટન બોક્સ

કિંમત રૂપિયા ૫૦૨

આ બોક્સની કાગળની તાની સાપ્તઝના પાંચ રૂપિયા કિંમત
રાખી છે.

કિન્ડરગાર્ટન સ્ટાલ
આંગ્રેની વાડી, ગીરગામ
એક રોડ, મુંબઈ.

}

બો. ક. હેલવાડાકર
કિન્ડરગાર્ટ નીસ્ટ.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કોપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૪૫૮ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ મીરાં બાઈ બાટકી

ઓપેશ

વિષય દ - ૨૨૯

પાત્રોના નામ.

મુખધાર } —નાટ્યકાર સ્ત્રી પુરુષ
નરી }

મીરાંબાઈ—શ્રીકૃષ્ણ ગિરધરલાલજીનાં શ્રેષ્ઠ ભક્ત મેડતાના સભ
જયમલ રાઠોડની કુંવરી અને કુંભારાણી સહી ;

રાજરાણી—જયમલ રાઠોડના રાણી મીરાંબાઈની મા

મુલદા } —મીરાંબાઈની દાસીઓ
મોહીની }

મોટાં રાઠોડ—કુંભારાણીનાં માતૃશ્રી અને મીરાંબાઈનાં સાસુ

પદ્માબા—કુંભારાણીના બહેન મીરાંબાઈનાં નણ્ડ

નવીરાણી—કુંભારાણીની બીજી રાણી હાડાની કુંવરી

પદ્માવતિ—રણુમલ રાઠોડની દીકરી મીરાંબાઈના કાકીની દીકરી બહેન

મધુવતિ—પદ્માવતિની દાસી

કુંભારાણી—મેવાડનો મહારાણો મીરાંબાઈનો પતી

મધાન—કુંભારાણીનો દીક્ષન

જયમલ રાઠોડ—મારવાડમાં આવેલા મેડતાનો સભ મીરાંબાઈનો પીતા

રણુમલ—જયમલ રાઠોડના ભાઈ

પૂરપસેન—પદ્માવતિનો ચનાર પતી મેવાડના ચંદાવતનો કુંવર

શ્રીકૃષ્ણ ગિરધરલાલજી—પરમાત્માનો દ્વાપરમાં થયેલો અવતાર

ગુરજી—તિરથવાસી સાધુ સંગના મહન્ત

આત્માનંદ } —તેના મુખ્ય શિષ્યો
વિષયાનંદ }

વિષમસિંહ—કુંભારાણીને ખોટી સલાહ આપી મીરાંબાઈ સાથે
વિષેષ પડાવનાર હજીરી

અકબર—ભરતખંડના સેહનશાહ

તાનસેન—અકબરનો માનીતો ગવૈયો

મહાત્મા તુલસીદાસ—રામાયણના કર્તા શ્રી રામચંદ્રજીના પરમ ભક્ત—

દ્વીપસિંગ } —કુંભારાજીના હળુરીઓ
સરતાનસિંગ }

જીવી ગોસાંધ—એક મહાત્મા

દાસીઓ, દરબારીઓ, ચોપદાર, વારાંગના, વગરણો, બૈયા,
બોપીઓ શુગળી વિગેરે વિગેરે.

“ શ્રીકૃષ્ણગિરધર લાલજીનાં શ્રષ્ઠ ભક્ત ”

મીરાંબાઈ નાટકનો ટુંકસાર

અંક ૧ લો.

- શ્ર. ૧ માં—નટી અને સુવધારની વાતચીતથી વસ્તુ સુચન.
- પ્ર. ૨ માં—મીરાંબાઈનું સ્વપ્નમાં શ્રીકૃષ્ણગિરધરલાલજીની સાથે પરણવું ત્યાં શ્રીકૃષ્ણગિરધરલાલજીનું દર્શન થવું, જ્યમલ રાઠોડનું મીરાંબાઈની અનન્ય ભક્તિ જોઈ ખુશી થવું, અને તિરથવાસી સાધુ સંગતા મહંત પાસેથી શ્રી ગિરધરલાલજીની મૂરતી લેવાનો મીરાંબાઈએ હઠ લેવો વીરેરે.
- પ્ર. ૩ માં—પદ્માવતિ જ્યમલ રાઠોડના ભાઈ રણુમલ રાઠોડની કુંવરી પોતાની દાસીઓ સાથે યોગ્ય વર વરવાની ગોઠવણ કરવી
- પ્ર. ૪ માં—મીરાંબાઈએ ગુરૂ પાસેથી ગિરધરલાલજીની મૂરતી લેવાનો હઠ લીધા બદલ વિષયાનંદનું ઈર્ષ્યા ભાવથી જોવું અને તેથી મીરાંબાઈને વિષય વાટે દોરવાની પ્રતિજ્ઞા કરવી ત્યાં આત્મા-નંદનું ધીકારવું તથા સુભદ્રાનું મીરાંબાઈની ભક્તિ જોઈ ખુશી થવું મોહીનીની મીરાંબાઈની ભક્તિ પ્રત્યે ઈર્ષ્યા વિષયાનંદે મીરાંબાઈનું શિષ્ય બનું કરવા મોહીનીની કબુલાત.
- પ્ર. ૫ માં—કુંભારાણાના દરબારમાં મીરાંબાઈના લગ્ન સંબંધી ખાંડુ લઈ આવવાવાતું કહેવા રાજ ગોરનું આવવું તે ખાંડુ લઈ વિષમર્સીદને મોકલવા સાથે તે આનંદમાં ઉત્તમ પ્રકારનો વારાંગનાઓનો નાચ

- પ્ર. ૬ માં—નિરથવાસી મહન્તે શ્રી ગિરધરલાલજીની ચૂરતી મીરાંજાઇને આપવી મોહીની તથા સુભદ્રા અને પૂંપસેનનું મીરાંજાઈ સાથે ચીતોડ તરફ રવાના થવું.
- પ્ર. ૭ માં—મીરાંજાઈના ઓઝણાનું ચીતોડ તરફ રવાના થવું તેની સાથે મોહીનીના પ્રપંચથી વિષયાનંદનું પથ ચીતોડ જવું.
- પ્ર. ૮ માં—પદ્માવતિનું તેની સખીયો સાથે ગરબે રમવું પસંદ કરેલ છબી મુજબ પૂંપસેનનો મહેરો મેળવવો પૂંપસેને છબી નીચેનો દોહો વાંચતાં મેલાડના ચંદાવતનો પૂત્ર છે એમ જાહેર થવું ને બન્નેનું પવિત્ર પ્યારમાં જોડવું.
- પ્ર. ૯ માં—દુષ્ટ વિષમસિંહ તથા મોહીનીના ભરમાબ્યાથી કુંભારાણાનું મીરાંજાઈ પ્રત્યે ગુસ્સે થવું અને કુળદેવીના દર્શન કરવા સાથે વરધાડિયાંએ તૈયારી કરવી વિગેરે.
- પ્ર. ૧૦ માં—કુળદેવીને મીરાંજાઈ નહિ નમવાથી કુંભારાણો તેના પર અત્યંત ક્રોધમાન થઈ જૂતવાળા મહેલમાં મીરાંજાઈને રાખવા વિષમસિંહને હુકમ આપવો.
- પ્ર. ૧૧ માં—વિષયાનંદ તથા મોહીનીની પ્રપંચની વાતો ત્યાં સુભદ્રાએ આવી તેમ નહીં કરવા નીતી ભરેલા વાક્યોનો બોધ કરવો.
- પ્ર. ૧૨ માં—જૂતવાળા મહેલમાં મીરાંજાઈનું આવવું ત્યાં શ્રી દુષ્ટ ગિરધરલાલજી આવી મીરાંજાઈને ધીરજ આપી જવું સાથે નથુંદની નીચતાની સરઆત વિગેરે.

અંક બીજો.

૧. ૧ માં—મીરાંબાઈ પાસે કાઠ બીજો પુરુષ આવે જાય છે એવું વિષયાનંદે વિષમસિંહને કહેવું રાણાને તેડી જવા અને તે બાળત આત્માનંદની ના પાડવી વીગેરે
૨. ૨ માં—પૂંપસેનના ખ્યારમાં ઘેલી થએલી પદ્માવતિ મીરાં બાળને મળવાને બાને ચીતોડ આવી પૂંપસેનને મળવું અને પૂંપસેનના કહેવાથી સ્વયંવરની તક્યારી કરાવવા પદ્માવતિ એ તેના પીતા પાસે જવું.
૩. ૩ માં—મીરાંબાઈ પાસે શ્રીકૃષ્ણગિરધરલાલજીનું આવવું કુંભારાણાનું ઉધાડી સમશેરે મીરાંને મારવા આવવું મીરાંબાઈનાં ચાર સ્વરૂપ થવાં ને રાણાનું ડરી ભાગી જવું.
૪. ૪ માં—કુંભારાણાના કહેવાથી વિષમસિંહે મીરાંબાઈને ઝેર આપવા જવું ને આત્માનંદનું તેમ કરતાં અટકાવવું.
૫. ૫ માં—મીરાંબાઈની આગાથી સુભદ્રા તથા પૂંપસેનનું રાણાજી પાસે જવું તથા વિષયાનંદની માયનાથી મીરાંબાઈએ અંગદાન દેવા તૈયાર થવું મીરાંબાઈના બોધથી વિષયાનંદનું શુદ્ધ થઈ ભક્તિમાં ભેડાવું ત્યાં વિષમસિંહનું ઝેર લહીને આવવું
- મીરાંબાઈએ શ્રીકૃષ્ણગિરધરલાલજીનું ચરણામૃત ધારી ઝેર પી જવું.
૬. ૬ માં—કુંભારાણાની નવી રાણી મીરાંબાઈના મતને મળતી થવાથી રાણાનું ગુસ્સે થવું. સુભદ્રાનું રાણાને ભક્તિ માર્ગમાં પ્રેરવના આવવું પૂંપસેનની વિચીક્ષણ બુદ્ધિપર રાણાનું ખુશી થવું. તથા રાણાના પદાવત અંદાવતનો પૂત્ર છે એમ પૂંપસેનનું પ્રગટ થવું.

- પ્ર. ૭ માં—મીરાંબાઈની શ્રીકૃષ્ણગિરધરલાલ પ્રત્યે ભક્તિની પ્રશંસા સાંભળી અખર બાદશાહે તાનસેનને સાથે લઈ પરીક્ષા કરવા આવવું ભક્તિ જોઈ ખુશ થવું વિષમસિંહે કુંભારાણાના કહેવાથી મીરાંબાઈને સાળીગરામનું નામ દઈ સરખનું આપવું વિગેરે.
- પ્ર. ૮ માં—મીરાંબાઈને મારવાના અનેક ઉપાયો કરતાં મીરાંબાઈ મરતાં નથી એવું જાણી રાણાનું ગભરાવું મીરાંબાઈને કાઢી મુકવાનો ઠરાવ કરવો.
- પ્ર. ૯ માં—મહાત્મા તુલસીદાસે મીરાંબાઈની પ્રશંસા કરવી ત્યાં તેને વૃંદાવનમાં જવા કહેવું રાણાજી વિગેરે એ આવી મીરાંબાઈને કાઢી મુકવાની ધમકી આપવી ત્યાં શ્રીકૃષ્ણ ગિરધરલાલજીનું આવવું અને મીરાંબાઈને વૃંદામાં લઈ જવાં વિગેરે.

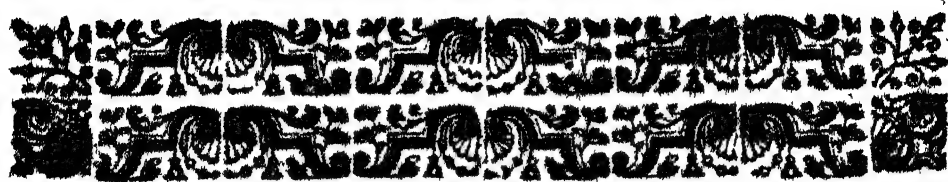

અંક ૩ જો.

- પ્ર. ૧ માં—વૃંદાના રસ્તામાં કરી રાખેલ સંકેત પ્રમાણે વિષમસિંહે મીરાંબાઈને મારવા આવવું આત્માનંદ વિગેરેનું સમજાવવું ને ત્યાં વિષમસિંહનું ગાંડુ થવું.
- પ્ર. ૨ માં—વૃંદાવનમાં મહાત્મા શ્રી જીવી ગોસાંઈજીનું મંદીર ત્યાં મીરાંબાઈનો અને તેમનો ધર્મ સંબંધી સંવાદ.
- પ્ર. ૩ માં—પદ્માવતિ પોતાની ઢાસી મારફતે પોતાના પોતા રણુમલ રોકાડને સ્વયંવર કરવાનું કહેવરાવવું.
- પ્ર. ૪ માં—સુભદ્રાના સદ્બોધથી કુંભારાણાનું પીયગવું મીરાંબાઈ વૃંદામાં ગયાંના ખર મળવા ત્યાંથી પાછાં લાવવા માણસો મોકલવાં વિગેરે.

- પ્ર. ૫ માં—પદ્માવતીના પીતા રણમલ રાઠોડે પોતાની પૂત્રીનાં પૂષ્પ-
સેન સાથે લગ્ન કર્યાં અને પોતાને પૂત્ર નહીં હોવાથી પોતાનું
રાજ્ય પણ તેનેજ સોંપી તેની બહાદુરીના વખાણ કરવાં.
- પ્ર. ૬ માં—મીરાંબાઈ તથા સર્વ ગોપીઓનું શ્રીકૃષ્ણ ગિરધર
લલજી સાથે દાણ લીલાનું રમવું મીરાંબાઈની ઇચ્છાથી
દારકાં લઈ જવાં; રાણાનાં તેડવા આવનાર માણસોનું મીરાં-
બાઈ દારકાં ગયાનું સાંભળી દીલગીર થઈ પાછું જવું.
- પ્ર. ૭ માં—મીરાંબાઈ પાછળ રાણાનો પદ્માતાપ મીરાંબાઈ દારકાં
ગયાની ખબર મળવા અને તેથી દારકાં જવાની તૈયારી કરવી.
- પ્ર. ૮ માં—પૂષ્પસેન અને પદ્માવતિનો પ્રેમ બરોડો વિનોદ અને
ત્યાંથી વરઘોડિયાનું મીરાંબાઈના દર્શન કરવા દારકાં જવું.
- પ્ર. ૯ માં—શ્રી દારકાંમાં રણછોડરાયજીના મંદીરનો દેખાવ મીરાં-
બાઈની પ્રભુ પ્રતી અપુર્વ ભક્તિ કુંભારાણાના આગ્રહથી
મીરાંબાઈની પ્રભુ પાસે ચીતોડ જવા આજ્ઞા લેવી ત્યાં રણ-
છોડરાયજીના તેજ સાથે મીરાંબાઈનું સમાધ જવું પ્રભુ ભક્તિ
નો વિજય ત્રિજય, શાન્તી, શાન્તી, શાન્તી.

શ્રીકૃષ્ણ ગિરધરલાલજીના શ્રેષ્ઠ ભક્ત.

મીરાંબાઈ નાટકનાં ગાયનો

સુત્રધાર—

(૧)

વન્દુ વિષ્ણુ વિશ્વાધાર, ભૂમિ મધ્યે આવતરી હરતા ભાર;
 ઝોવિષ્ણુ માળી, કુબુદ્ધિલાળી દુષ્ટાને ટાળી, અન્નર અમર.....વન્દુ
 ન્યાય સ્થાપી વેદપાળ રાખી, સુખનો સમાજ સંત કાળ;
 શ્રદ્ધિ શ્રેષ્ઠધારી દેવ શિરતાળ.....વન્દુ

નટી—

(૨)

જળ વનવસિયા મુજ ઉર ઠસિયા,
 જોઈ મુખ ભાંગે જુખ જાગ દુખ ભવતાં.....જળ.
 ધારણુગીરી નરવરા અધહરા
 જસોમતિ ધરીરતી, તન મન નિજ ધન.....જળ.
 કુંદી કાલિંદી મહી નાચ્યો કાળીનાગ,
 માયો મામા ઠંસને, લહો લાખેણો લાગ;
 મહી લુટી કુટીને ખાધાં પીધાં ખાંતે નાથ.
 એવાં કીધાં અરિત્ર માક તે ખનારી માથ;
 કરણુદાર, મરણુમાર, વાહ ? વાહ ? વાહ ?

મીરાંબાઈ—

(૩)

પરણી નિજ ધરણી કરી નવ તમય ગિરધરલાલ
 અવીનાશી તમદાસી, કરી ધ્યાસી ગયા નાશી,
 પ્રણતપાળ પ્રભુ દીન દયાળ ધરી ઉર વહાલ;
 હો દરશ હાલ, તજશ દેહ, કરીશ ખેડ.
 સરવ રનેહ અધમ એહ

સંતંબ આગળ હાથ, નવ છોડશો.....પરણી.

કૃષ્ણ—મીરાં—

(૪)

કૃ—પ્રિતી રીતી ધારી અતી જાણેા મને જમપતિ
 વિરહ ન થાય હવે બીયું ના

મી—કદી નહી જૂસી જસો બામીનીને ભગવત
 તમ ત્રિલુ ધરી પ્રણુ જીવું ના,

કૃ—પાળીશ પ્રિતી ધારો ન બીતી બીધોજ જીતી પ્યારી મને
 મી—મીન રહે નહીં નિર વિના, તેમ હું તમ ત્રિલુ નાથ,

કૃ—પ્રેમ બધનથી ખાંધીઓ, સદાય વિચરીશ સાથ પ્રિતી.
 મી—જીવન મુક્ત થઈ જગનમાં, નિરંકુશ પદ પ્રેમ

કૃ—એતું પદ પામ્યા પછી કર્મ તણો જાડી નેમ.....પ્રિતી
 જયમજા, મીરાં, સાધુ, વીગેરે—(૫)

જય—ખરૂં પરમ ધરમ ધર્યો મીરાંએ મન.

સાધુ—કશે અચલ સુમન યશે પ્રભુ પ્રસન્ન,

મીરાં—હરો નારી નાખું પ્રભુ પડે તન મન મન,

રૌમ રૌમમાં અવાજ ગિરધારી નામના તે કહી ટળે નહીંજ
જય—મૂર્તિની છે કામના,

મીરાં—કામના સત્ય હું હરી જલ,

જય—વારે વા ફલ.....ખરે

મીરાં—આજ મુજ લોચનો થયાંજ ત્રપ્ત દર્શવી નાથને તણું નહીં

સાધુ—હું આપી દઈશ દર્પથી.

મીરાં—ખુશીથી નેક પરખો રેક;

જય—વાહ પિવેક.....ખરે

પદ્માવતી, દાસીઓ— (૬)

પદ્મા—હા હા હુંધું યૌવન બરી ભામિનીરે એ છે મારા પતિ.

દાસી—વાવા મળ્યાં વિધુને વળી જામનીરે જોડી શોભે અતિ.

પદ્મા—ચાલ રૂડી ચાલતી હંસણી લગ્નવતી યૌવનમાં મહાવતી રંગ
બરી હું.

દાસી—કામ તણી કામની સુંદર જે સ્થામની તેથી અતિ આપની
શોભા કહું.

પદ્મા—મિતીને પરખી દેયામાં હરખી નેહેથી નીરખી જોડી મેં સરખી

દાસી—વારી વારી રૂપથી વા, વા, વા, વા, તરણી તુજ મતિ હા

પદ્મા— ... .. હા હા

આત્માનંદ—વિષયાનંદ (૭)

આત્મા—જરેજ, જરેજ, જરેજ, આ તારું મોહું અહીંથી તુ માજ

વિષયા—વારેવા, વારેવા, વારેવા, જપુંહું જીવતીની નિત માજ.

આત્મા—સુધાતણે કાં રિખતું ખાય. શુક તણ કીદ કામને અહાય

વિષયા—સ્વામી સંવાને માનુંતી માળ, પ્રેમતા પૂરણ છે પ્રતીપણ

આત્મા—વિકટવાટ છે ઝોભાઇ, મારા મોલતું ઉરમાંયે.

વિષયા—સંપતિ મારી તું દેખી, શકે નહીં તેથી આવાં વેણકે.

આત્મા—ધિઃક ધિઃક ધિઃક ધિઃક તને, હીતકરણદારને વેરીગણે.

વિષયા—ઠીક ઠીક ઠીક ઠીક હવે શક, શીક તારી મેળ માતી ભણે.

આત્મા—.....બરેગ.

હરખારીઓ—

(૮)

ચીરંજીવી સુખણ મધુરી વાણ વહીએ આળ.

રણા કુળ કેરો તાજ.....ચીરંજીવી,

ધરમ કરમ કરણ દાર, પરમ શરમ ધરણ દાર,

તારો લાગી કહી સારંગપણી, સુખીસદા કરો તિમીર બાણ,

કંચનીઓ..

(૯)

સાપમ ગમરે સ્નાનીસાધપમ ગરેગ

પત્નીધસાનીરે સાગરેપમગરેનીસા.....સાપ

પમપમ પપ મપમપ બબ પપપપ નીની

બનીધની સાસા પમપમ ગગ મગમગરેરે ગરેગરેસાનીધનીસા

પમ ગમ પસાસા પમ મમ ગરેસા

પમ મમ પસારે ગરેસાની ધનીસાસાસા

મરે ગરે સ્નાનીસા પગપગ રેસાસા મગરેસા

બની ધનીસાસા સા પ રે બ પ મ ગરેસા

જયમલ-મીરાં—

(૧૦)

મીરાં—ગિરધર મૂરતી આહું ચી-તે ઇટપટ અરપો પિતા પ્રીતે

કમળ સરીખો નવનો જે મુજ મનનાં કરનાં તે

પુછશ્ચિત ધારીનેનિત રહેરીરીત ગાઈશ ગીત,

જે ચરણથી પ્રગટ થઈ જગ પવની શુભ સુરસરી,

જે ચરણથી અધમ અળગા, અદલ્યા પલમાં તરી

જે ચરણ છે કમળ સમ મુનિ મનમધુપ રહેતા ઠરો.

તે ચરણ પુછશ્ચ સદા અરપો પિતા કરૂણા કરી

જય—મુજ પુણ્ય મૂરતી બહેન મીરાં ટેક દહ તમ જોષને

આપુ છું ગિરધરલાલ રહેજે ચરણમાં મન પ્રોષને

મીરાં—આશીશ આપું આપને પિતાપરમ મમ પ્રિતથી

વધજે સુવશ સાથે સુઆયુ દાન માનની રીતથી ગિરધર

મોહીની તથા વીષયાનહ (૧૧)

મોહીની—વાહવા વીષનામી પ્યારા વાહ લાગો છે અમરત ધારા

વિષયા—આહા વચન શાં તહારાં—વીજુએ બનાવી વાયાં

“જુગતે જુગતી જોડી—એક અંધો બીજી જોડી.”—ટેક

મોહીની—વાહવા જીવતીના જોડીઆ જીવાન છે

વિષયા—તું પશુ પ્રીતીની પુતળી સમાન છે.

મોહીની—બહાદુર સાચા (૨) મીરાંનું જે દાન હ્યો—તો વાહવા

વિષયા—પ્રેમ કટારી મારી મુજને એ ધા રૂઝવવા માટે

મીરાંને છળજળથી ઝકડી ફડે તને પ્રીતી સાટે—વાહવા

મોહિની—મીરાં સરખી મોહીનીનું પશુ વિવ્હળ મન કરનારા છે.

મોહિનીના અંતરમાં પશુ વિષયાનંદ પ્રીત ધરનારા છે.

વિષયા—વાહવા ! રંગીલી ? તું પશુ ગુણવાન છે—વાહવા

પદ્માવતી—દાસીઓ (૧૨)

જીવનજીરે જીવનજી પધાર્યા પરદેશ, મુઠ્ઠી બાળ વેશરે, જીગજીવનજી

દીવાળીનો વામદો વાલીડે વિતાવ્યોજો

વાયરા વાયાનોય નાવ્યારે જીગજીવનજી.....જીવનજીરે

જોશ જોશી પાસે જોવરાબ્યારે તોય નણુદીનો ચિર નાબ્યા

રાગ પાસે શુકન જોવરાબ્યારે તોય કંથે સંદેશડા નકાબ્યા

પીયુગ, જીવડો, ચિરહે જાશેજી

રાતલડીરે રઢીયાળી રંગિલી વ્હાલા વિનાની વેરણું થઈરે

રોષ રોષ આંખથી આંસુડાં ખુટ્યાં.

સેજ સઘળી ભીંજાઈ ગઈરે.....(રોષ રોષ)

પ્યારો પધારશેને પ્રિત રીત પાળશે

રાગશે કામના તાપનેજી (૨)

સેજ સમારી હું તો કુત્રડાં પાથરંને

• જપું હું જીવનજીના જાપનેજી (હા હા હા હા હા)

પદ્માવતી—પૂંપસેન (૧૩)

પૂંપ—ગોરી ગુણીયલ જાશું અમારે ગામરે.

પંજા—નહી નીશ દીન નહિં જુલે નાથ નામરે

માળ ધારી હાથે કહીશ સ્વામી સ્વામી,

શિશુ, રનેહે નામી, જેમ બકતી ગામી જયે રામરે

પૂજ્ય—.....ગોરી.

સજ કુંવર રૂડા અતી અવની માંહી અનેક

પદ્મા—ફૂલથી છવે નહી મીનતથી એ ટેક,

પૂજ્ય—એમ કરતાં કસોટી ને કંચન થાશે

ગુણ મારા ગાશે પ્રિત પાણી પાશે.

પદ્મા—ફૂળ રતિ, થાશે. આપ કામરે

પૂજ્ય—.....ગોરી

કુંસોરાણી— (૧૪)

ફૂડીરાણી વામી જાણી વિગમરી, ખારી સુણી વાણી,
વિષમ વિચારું હૃદય નિદારું, સમશેર મારું સુજ મન દાર
એ મનકરણી મુજને પરણી, ત્રિકમ ધરણી થાયશું તરણી
જેઠું શરીરતેએ ખોલીનેજીતેએ, હાકહેમુખેપીકુદુંમે સુવેસુખેન

મીરાંબાઈ— (૧૫)

હોડ્યું છે કુટુંબ હમારું રે—સાંવરા

તું સાર પ્રભુ તું સારું.

સંસાર સાગર મહા જળ બરીયારે,

ત્રીકમ થજો તમે તાર રે—ખેલીડા.

ખાવુંને પીવું હસવું ને રમવું બાલા,

તે તો લાગે છે મુને ખારું રે.—સાંવરા

કથા નેકીરતન સંતોની સેવાબાલા,

હે તો લાગે છે મુને ખારું રે—ખેલીડા

મીરાંબાઈ કહે પ્રભુ ગીરધરનાં શુભ,

ધણી બીજે નહિં ધારે—સાંવરા

મોહીની વિષયાનંદ મુલદ્રા— (૧૬)

વિષયા—મનહર કમલ વદનીને કનક કદળી

નાર અનુપમ આકૃતિની તરણુ તારણુ છે.

મોહી—નખ સ્થિપ મદન મૂરતીને નયન નમણાં;

છેલ નરનર પુરપ પ્રિતે મનકું ઠારણુ છે.

મુલદ્રા—દરિ મળ્યા વિના ધિક્કાર છે જનનીને પેટ ઠાસો ભાર છે,

પથરા જેવાં નરનારીયો રમત વિપર્ધ જે ભરીયો.

મોહી—પુત્રોને અ ક ધા યે, નયનોનાં માણુ મારીયે.

વિષયા—સલુણી આ સુદરીઆને વિસારે જગમહી જનમીને તે

જખ માર

મોહી—સકળ નાવન રૂપનાં એ પૂરપ પોતે છે.

મુલદ્રા—તાર મોહું ખાળ કરે હઠે છે જાળ

વિષ—... .. મનહર

મીરાં—કૃષ્ણ— (૧૭)

મીરા—આવ્યા આવ્યા મારે આગણે આવ્યા માવા,

કૃષ્ણ—પ્રિતિ પેખાં મીરાં તમારી સાચી વાવા,

... રેક ખસે તરવગી લાજપરી ખાસકરી.

મીરાં—... .. આવ્યા.

કૃષ્ણ—પટ નીરખ્યા મેં તો ઘણાં પશુ નીરમળ નહીં એક

મીરાં—મમવટ નીરમળ નાચજી તમ જ્ઞાતાની ટેક.

આભ્યાં

કૃષ્ણ—જાગ સરપથી માવડી વસઅનગથી માય,

મીરાં—માયાથી નીજ બહતને પ્રભુ રક્ષવા ધાય.

આભ્યાં.

મીરાં—મોહીની—સુભદ્રા (૧૮

માજી, બહેન વિગેરે.

મીરાં—હાહા મે ધાર્યો સાચો ધણી દીન દયાળ.

માજી } જુઠાં બોલો કુળ લાજ સંભાળ
બેહન } પ્રીતમ તારો રાણે મહીપાળ

તેને તજી બન્ને કૃષ્ણ ગોપાળ. હા હા

મીરાં—વહાણું મુજને વીશ્વમાં, કૃષ્ણાના નાહિં પ્રાય,

પ્રાણુ તણી પરવા નથી, એથી અધીક શું હોય

માજી } નકટ ન બન નકટી કપટી તું
બેહન }

મીરાં—કૃષ્ણ નાક, કોની ધાક.

માજી } મીરાં બાન રંખ.
બેહન }

મીરાં—ચેતો ચેતો ચેતો મોત બમે માગે, વેળા આપી નાયે.

બાનથી બજન ગાઓ રૂડા ગાયે.

બકત ભાજ રાખે પ્રણત પાલ,

પદ્માવતિ-પૂપસેન (૧૯)

પદ્મા—પડો પંથે પ્રિતમજી વિનનિનાં વેણુમારા સમજી

પૂજ્ય—વદો વદોને રમણી નખરાળાં નેણુમરી નમણી.

પદ્મા—સ્વામી આતિથી આતકીને દારસો.

પૂજ્ય—યઈ તરણી સંસાર સિધુ તારસો.

પદ્મા—સારો માણું વિધોગ મન જેમાં મળવા આશ.

પૂજ્ય—બુરો અનિ સંયોગ ત્યાં અલગ થવાનો ત્રાસ.

પદ્મા—પ્રિતીની રીતીથી પ્રેમી મળાય

પૂજ્ય—નેકીની ટેકીથી પ્રિત્તી પળાય

પદ્મા—એ ઉરમાં ગુણુ ધરીએ વાલમજી

પૂજ્ય—ત્યારે રહાય થાય રહેજે મોહનજી

પદ્મા—.....પડે

કૃષ્ણ—મીરાં (૨૦)

મીરાં—વાહ ? વાહ ? વાહ ? વાહ ? નાથ પાસ પામી બોધ

કૃષ્ણ—જપ તપ શમ દમ સકળતણ્ધ્યો મમપદપંકજ હૃદય સજીવ્યો

અમીયમ્મ વચન કેમ ત્રિસારં પરમહીત સમજી ઉરે ધારં

મીરાં—તનમન ધન મમ તમપર વારં

... .. વાહ ?

સંસારી સહુ જેર સમા મુજ મનથી બહાલા

કૃષ્ણ—એવી દ્રઢતા દેખી થયોધુ વશકું બાળા

જેમ બરફને નિર મળે છે તેમજ મળસો

મીરાં—કૃષ્ણા કેશવ કરી મારા સુઉરમાં બળસો

મીરાં—કૃષ્ણ (૨૧)

મીરાં—મારા મનથી ગિરધારી નામની લેલાગી.

કૃષ્ણ—તમે સંસારીમાં જોયું છે જાગી મીરાં તમસમ તહીં કોમુભાગી

મીરાં—નરવર સુંદર મુજ મન મંદીર અંદર એકજ છો વસિષ્ઠ

કૃષ્ણ—મનહર ભઠિત તમ હર જરતી શકિત શુભ ઉરમાં ઠસીયા

મીરાં—મુજ શુભ થાયે આપ પ્રતપે એથી મુશુભ મન હરમા ભાવીયા

કૃષ્ણ—હ્યો મૂઠિત

મીરાં—ધો ભઠિત... .. મારા મનથી

સાધુમંદળ—

(૧૨)

ઉઠ બાપ તું બેઠો થાયું સુતો સોડ તાજીરે સમર રામનેજી

નામ ત્રાવછે ભવાબ્ધી તરવા બજને સારંગપાણીરે વિસર શમનેજી

મળે વાયરે વાદળાં વાયે વિખરી જાય

રણસખધે સહુ મળ્યાં લઈ દર્શ પંથ પળાય.

મુરખ મનવા મોટપમાની માયામાંહી મોહમારે મરણ માથજેજી

ઉતમ અવસર આજે આવ્યો ખોટો જાણી ખોમારે હીરો હાથજેજી

મારાં મારાં શું કરે સુતવિત દારાગેહ

બજન હરીનું જુલમા દુલ્હન પામી દેહ... .. હૈ

મીરાંબાઈ તથા સાધુઓ— (૨૩)

સતજનોને મહા દુખ ધો છો વાલા

ભક્તજનોને મહા દુખ ધો છો વાલા

‘ક્રાણુરે જપે તમારું’ નામ

સદગુરુ જ્ઞાનાની ભજન રાખજો,

ખજતારે દાહમાંથી જાળ ઉગાર્યાં વહાલા

હાથા મંજરીના બાળ... ...સદગુર

સેતા નરસિંહનીરે કુંડી રવીકારી બહાલા

૫૫ લમે દારીકાના નાથ... ...સદગુર

બાધ દ્રૌપદીની લક્ષ્મી રાખી વાલા

ચીર પુર્યાં છે નવલાખ... ...સદગુર

ખર્ષી મીરાં કહે છે પ્રભુ ગીરધરનાં ગુણ

જનમે જનમ તારી દાસ ... ...સદગુર

રાણી-સાસુ-નણું— (૨૪)

સાસુ } —વિચારે વિચારે વાંકું વહેમાં ખાતેકાં થાઓ ખુવાર (રાણી)
નણું }

રાણી—મીરાં સરીખા ન માનવી જગમાં જોણે કર્યા હી પોતાની જગમા

સાન— ... વિચારે

રાણી—સાસુ કહેતાં દુઃખ આવે તે સહીશ મારીજીભે કદી ખોટું ન કહીશ
બલેને જીવડો મારો જાય, વખતે સુખડાં.

સાન—પામળે દુઃખડાં

રાણી—(સાસુ કહેતાં સામુજી કાં રીસં ખરોજી)

સાસુ—(રાણીજી થઈ ગુણ ગાવાતું કામ કરોજી) વિચારે

રાણી—પૂજ્યસેન— (૨૫)

રાણી—સુખે ધારી લે તું શાણા સુત રાજ તાજ

સહ સોંપી દઉં તુંજ સુખ સાજ આજ

સુમરસિંહ સમ ચરવિર થઈને

(૨૨)

વિજય ધાર ઝડ ધિર ઉર લઇને

આશિષ આપું થાય સદૃશ કાળ ... ... સુખે

પૂજ્ય—અમળ રામ સમ નિતિ રીતિ ધરવા

સકળ પ્રભ સુખિ નિશ્ચયિન કરવા

પાળીશ પ્રભુ સદુ નીતિની પાળ ... ... સુખે

સ કુઓ—

(૨૬)

હરી મારા રથે રહેજે પ્રભુ મારી પાસે રહેજે

જેજે ન્યારા ચાતારામ મને તે દીનનો વિશ્વાસ છે

મીરાંબાઇને મારવા જ્યારે રાણે હડો દીધી રામ મને

ઝેરનાં પ્યાલા મીરાંબાઇએ અમૃત કરી આરોગ્યા રામ મને

ધના ભગને ખેતર ખેડ્યું, વેળુ વાવી ઘેરે આઝ્યા રામ મને

સંતજનોના પાત્ર પુર્યા ન્યારે પત્રનાં ગાડાં ઘેરે વાળ્યાં રામ મને

જુનાગઢના ચોક્કમાં ન્યારે નાગરે હડો દીધી રામ મને

નરસિંહ રહેતાળી હાંડી લઇને દુવારીકામાં દીધી રામ મને

સવરી કરાં એઠાં ખોરે પ્રેમે કરી આરોગ્યા રામ મને

ત્રણુ જીવનના નાથ તમને મીરાંબાઇએ ગાયા. રામ મને

તાનસેન—

(૨૭)

વાવા શ્રી મીરાં તુમ ભક્તનકે શીર મોર

પારસ મનિ સમ હરીદી ભક્તિ સો તુમને લલ દોર. વાવક

ભોવરધનધર પતિ કીએ નિજ લે હરકો મન ચોર. વાવક

આત્માનંદ વિષયાનંદ મોહિની વિષમસિંહ (૨૮)

આત્મા—હર હો કું કામી કલંકી તું હર

અનાડી અમાગી તારં મોહું ખાળી યા દુર ... દુર છે

મોહી—નટખટ ખટખટ નરે તું સાને કાં અમારી સઠ વાત ન માને

મોરંબાઈ તુંથી કહી નવ મરશે, તુંજ મરશે સહ મુખપર ધુળ

વિષમ—(ભગત જગતને ઠગવા યાતા ધરધર ટુકડા માગી ખાતા

નારી માંસ મદીરે માતા,

મોહી—ચૂપ ચૂપ ચૂપ ખર ફર ... ... ફર છે

રાણી—રાણી— (૨૯)

રાણી—મારી રંગીલી છે રામા ચાહું ના હું બીજી

રાણી—સ્વામી સદાએ સેવું હું હર અનિ રીઝી

રાણી—સાચી છે તમારી નેહીટોકી પ્યારી

રાણી—વારો વારી બલીહારી પ્યારી આ તમારી

રાણી—બ્હાલી વાળા અંતરનો આરામ ... ... મારી

શ્રી તુલસીદાસજી— (૩૦)

દેનો સીયારામ મમ હર ધામ કરો સમ જન્મ અનુજડોં લે

વિષમ કરતી દુઃખદ હરની, અતીય જરની,, હૃદય ભરતી દેનો

બૈયોં આદિ કવિ હર બસેં દિયો બવિષ્યકો જ્ઞાન

તૈયોં મમ હર બસકે પ્રભુ કરો સકલ કલ્યાન ... ... વિષમ

બૈયોં શિવ મન માનસખસો મનહર રૂપ મરાલ,

તૈયોં મમ મન બસકે પ્રભુ હરો સકલ જય સાલ, વિષમ.

મોરં—તુલસીદાસજી (૩૧)

મોરં—બકિત એવીરે બાહબો એવીરે તરખ્યાને પાણીના જેવી.

જીવતી જલ ભરવાને જયેરે, સામી સખિયો મળીવાતો થાયે.
 એકું નિરધારીને લેછે તાળીરે, મુખે હસે છે વારી વારી.
 એકું ચિતથી નથીરે વિસરવુંરે, એવું હરી ચરણે ચિત્ત ધરવું.

તુલસી—એક બમર, કમળમાં રહે છેરે

તેને વાસના, કેવી ગમે છે.

સાંજ પડીને, કમળ બીડાયુંરે,

અકળાયેને, કયાંઈ ન જવાયું.

એને કમળની પ્રિતે મરવુંરે, એવું હરિ ચરણે ચિત્ત ધરવું.

બધા—મરિત એવીરે, બાઈઆ એવીરે.

વિષયાનંદ આત્માનંદ વિગેરે—(૩૨)

જેને હૃદયે રામ છે, બાઈ તેને સુખ આરામ છેછ,

મહાન મોંઘી મણી મળેલી, પારસ જેવું નામ છે.....બાઈ

કમ્પદુમને કામમુરબી, આંગણ આડે જામ છે...બાઈ

તેને તજીને બવ સુખ ચાહે, કપાળ કાળો ડામ છે...બાઈ.

હરીજનો.

હરી વેણુ વાય છેરે હોવનમાં, તેનો પ્રેહ વાધ્યો મારાતનમાં.

ચીનડામાં ચટપટી રેહો બાગી, જીવન જોવાને હું જાગી.

રખીયાછને રેહો રાગે, વ્યાકુળ કીધાં છે વૈરાગે.

ગતમત છુલ્લી રેહો ગ્રેહની, વનમાં બંસીરાગી વેહની

ધીજ ધરીયા રેહો ધ્યાને, કાંકજીનેપૂર ધાસ્યાં કાળે.

સેથેકાજલરે હોસાર્યા, વેહમાં બાળકને વિસાર્યા.

પ્રીતમ પરવશ રેહો કીધાં, લજ્જા લોપી મન હરી લીધાં.

કંઈ કાંઈ વાર્યાં રેહો કંથે પ્રભુજીને મળવા રાક્ષ્યા પંથે.

ત્રીલોવન નિરખ્યા રેહો તમને. અંગમાં આનંદ વાધ્યો અમને
વાલમ જોય.રે હો વનમાં, ગીરાંબાઈ મહાસુખ પામ્યા મનમાં

પદ્માવતિ—

(૩૪)

કહેનેશે દિન જાગેરે, એ વ્હાલા વિના.....કહેનેશે.

દિલમાં કાંઈ કાંઈ થાયેરે, એ વ્હાલા વિના.....કહેનેશે.

સેજમાં સુતાં ઉધ ન આવેરે, જોજનીયાંને જરા ન ભાવેરે,

સ્વપ્ના માંહી સતાવેરે સતાવેરે, એ વ્હાલા વિના.....કહેનેશે.

પ્રેમની પિડા તે કાંઈ ન જાણેરે, જેને કહિયે તે ગાંડી પ્રમાણેરે.

બાળે છે અગ્ની આ ટાણેરે, (૧) એવ્હાલા વિના.....કહેનેશે

કુંભોરાણી—

(૩૫)

શરણુ ચહી પ્રભુ અર્જ કહું છું. અતિ મુજ પાપોથી ઉરે ડરું છું

પાપ કરતાં પાછું ન જોયું, રાજ્ય મદિરાથી મદાન્ધ ફરું છું.

ગીરાં સરીખાં સંતને સંતાપીયાં છે મેં અતિ.

મરવું નથી એવુજ માની અધમ કિંધી છે કતિ.

પામ્યો અમોલી દેહ પળુ ઉપયોગ જોડો આદ્યો.

હાથે ચડ્યો હીરો છતાં મેં કાંકરા તોલે કંધાં.

‘પામર ગણી મુજને કર ધરજો ધ્યાન ધરણીધર શ્રી નાથ ધરું છું’ શરણુ

કૃષ્ણ—

(૩૬)

સગપર ગાગર ધરકર ગજગામીની હથેલાની આવે

બોલોહી બામીની ઘુતી દામોની પ્રિય કામીની
 ગજ ગામીની ... .. હથલાતી
 હસહસ હુમીપાય દેવે નજ નાચે લાય દેવે
 મુખસોં કધુ ગાય દેવે અમૃત બરસાઈ દેવે
 નીસી અધીયારી બારી મેં ઘુતી દામીની
 પ્રિય કામોની ગજ ગામીની ... .. હથલાતી
 (ના—અ—કે—)

કૃષ્ણ તથા ગોપીથો— (૩૭)

નિરત કરત નટવર ચટમટ સહુ લપટી ઝપટી.
 સંગીત પ્રિતસોં ચઈ કતકતા ચઈ કતકતા ... .. ની
 હમટ તસખી તતતત ચૈચૈચૈ જીનજીન
 જીનનન જીનકીજીનકી લખ તાતા કીનકી
 કીનકી લખ તીકતીકતીકતીકતીકતીકતીક
 તથોંગા તથોંગા તાયચત મુલકગતી ... .. ની
 બજન મુદંગા ધીધીકોટ ધુરકટ
 ધુરકટ ધધ મધધુનો ગુમ ધીનન ધીનકી
 લખ દાગડતી દોંકટતી દાગડતી દોંકટતી
 ખરન ખરન અતી ... .. નીરન
 સાર લીયોરી શીતી ગાનકી મહા મરકસો
 પન લહીપારક ધીનધીન વૃજનીધી
 સર્વ સીદી શ્રી રાધેવર ... ..

આત્માનંદ વિષયાનંદ વિગેરે (૩૮)

મીરાં ને પૂરવ જનમની છે પ્રિતરે મીરાંને હેડે લખાણાં,

હરિના હેતરે નામ નહિરે છોડે હોજી

સણાજીએ આપીયો જીતણં બેજો વાસ,

જીત પ્રેત ભાગો ગયાં રેમીરાંનો ઇંદર જીવનસ્યો અવાસરે, નામ

વિખના પ્યાલા મોકલ્યા દેજો મીરાંને હાથ.

અમૃત કરી આરોગીયાંરે મીરાંને રાખણુ હારો રૂગનાયરે નામ

સણે વસિયલ મોકલ્યો દેજો મીરાંને જઈ,

પૂજી મીરાંએ પ્રેમથીરે મુરતી શાળીગરામનીએ થઇરે નામ

સણે રજા આપી પછી કાઢી ગણીને કાસ;

મીરાં આપ્યાં મ્હાલતાંરે બાધને બાબ્યો છે રૂજનો સુવાસરે નામ

પાછગથી પસ્તાઇને સણો કહે કાઢી જાઓ,

વેગે કહેજો વિનવીરે મીરાંઆઇએકવાર ચિતોડ મઠમાં આવોરે, નામ

સણો—સણી

(૩૯)

સણો—જે પ્રભુએ મીરાં કરાં ઝેરનું અમૃત કર્યું,

જે પ્રભુએ જીત ટાળી ભવ્ય પણ જીવને બચ્યું,

જે પ્રભુએ સર્પ સાટે ધર્યાં શાળીગરામને;

હું ધરી ભગવાં જપીશ બાવે તે પ્રભુના નામને.

સણી—તજશો તરણી આપ તહીં કાયા વિના છાયા રહે,

ભજશે પ્રભુને આપપણુ વિરહાનજોં છાતી દહે,

ધરવાં ધટે ભગવાંતમારે ખેડ કહની જોળજો

નહિતો મને બાળીને સ્વામી રાખ દહે જોળજો—ટાગી

રાણો રાણી વિગેરે— (૪૦)

જેવી કરણી કરો નર નાર, મગશે તેવાં ફળો હોજી.
 દેશે જગત બધું શિટકાર, બકતે નહીં બજો હોજી.
 બાવળના બી બોખનેરે, ફેરી નહીં કોઈ ખાય.
 સંતોને મંતાપતાંતો, જડામુગથી જાય.....બકતે.
 સત સંગતથી પામશેરે, પરમ સુખનું કામ.
 દુરિનન સંગે દુઃખીયા થશે, સરે ન એકે કામ.....બકતે

પદ્માવતિ— (૪૧)

લગી લગી લાક્ષા ને હું, રીઝારી તામે કરું
 બહેલી જાગી પાય લાગી, જપું નાથજીના નામ તણી માળા,
 સુ શીયજની શમશેર ધારું, વેણુ વીનંતીનાં બાણુ કરી મારું.
 જંગજીતી બાંધુ પ્રિતી, એજ દશિયારે વશ કરું બદાક્ષા...લગી
 સ્વામી કુળનેા ધરમ હું પરમ ગણું, કરું સેવા ગણી દેવા.
 જાત્રી વિગ્ગરી, વિસારી સારી એજ રીતે નારી જીતે.
 બાઢી કુચાળા" છે દાક્ષા.....લગી લગી.

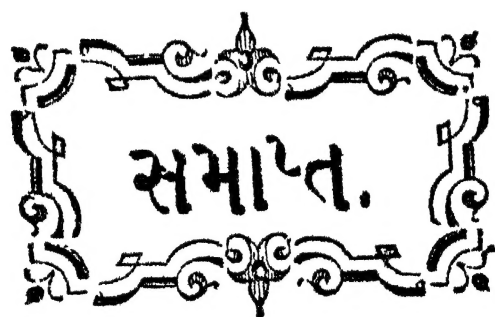
પદ્માવતિ—પુષ્પસેન— (૪૨)

પુષ્પ—બજન ગિરધારીનું કરવું વિસારી સસારી કામ
 પદ્મા—બોધ આવો શું બતાવો તજવા સસાર સુખારામ
 પુષ્પ—સાણી સંસાર સુખ સ્વપ્ના સરીખું છે રાખો હૃદય રામનામ
 પદ્મા—વાણી વાહ નીહીછો વઢીયાવાઢીડજી સમજી હવે સત્ય સુખધામ
 પુષ્પ—ધન્ય ધન્ય
 બંને—પીશુરામ; રસજામ; ગાશું જોતિદજીનું નામ આઠજામ

તીરાંબાધ

(૪૩)

સરણે ચારે આધિષ્ઠિ રાગ રણછોડ
 ચારી ઢીંગ રાખો 'કાનાં પિનતી કડું' કરગ્નેડ ... .. સરણે
 નેમેં પાછી જાવે જગતમેં લાગે માતે મોટી ખોડ.....સરણે
 રૂપદેખી કૃષ્ણજીએ આધિ મંદીરમેં દોડ ... .. સરણે
 નિરક્ષીર જ્યોં મીલ ગઈ સજની જડે દેખો રાડોડ... ..સરણે

આરમ્ભ પીલ્સ (ધાતુ પૌષ્ટિક ગોળીઓ)

આ ગોળી લાંબા વખતના અનુભવ બાદ એના ગુણ વીધેની ૫ ક્કો ખાત્રી થયેથી બહાર પાડવામાં આવી છે, પાંદુરોગ નબળો માથા નો દુખાવો હાથ પગની કળતર, મગજનું ખાલી પડવું, જઠરાગ્નિનું મંદ પડવું, સ્વપ્ના વસ્થા વીર્યશ્રાવ, કુછંદ તથા કુટેવથી પ્રાપ્ત થ એલી નબળાઈ તથા નપુસકપણું તેમજ થનો ક્ષય એ દરદોષર આ ગોળીઓ ખાસ અમરકારી રીતે અસર કરે છે. એથી મંદ પડેલી જઠરા ગ્ની સર્તેજ થાય છે ખોરાક હજમ થાય છે શરીરમાં દીનપર દીન ભો દીનો વધારો થનો જાય છે. નબળી પડેલી નસોને તાકાત મળે છે. અ ને મગજ સ્થીર થાય છે. એ ગોળીની બનાવટમાં ફોસ્ફરસ દમીયાના કોમ (લેક્ટોઇટ) ઓફ પેપેઇન (પેપ્ટોનાઇઝડ પેપઇન) તેમજ બીજ પૌષ્ટિક દવાઓ વાપરવામાં આવી છે. ૪૨ ગોળીની સીસીનો કો. રૂ. ૧

સ્પેશીક ફીવર મીક્ષચર.

તીજીઓ, રોજીઓ, એકાંતરીઓ, ચોથીઓ, પીત જવર, જીર્ણ જવર તેમજ લાક્ષણીક તાવ (બીજે દરદ નો લક્ષણ તરીકે આવતો તાવ) જંગલી ફીવર વીગેર તમામ જતના જવર (તાવ) માટે આ હમાર મીક્ષચર એક ગુમખાણ ઉપાય છે એ મીક્ષચર (તાવ) હોમ યા ન હો ય તોપણ લીધામાં આવે છે, કી રૂ. ૧૦૦

સ્પેશીક ફીવર પાઉડર.

આ પાઉડર રોજીઓ એકાંતરીઓ, ચોથીઓ, પી ત જવર, જીર્ણ જવર તેમજ લાક્ષણીક તાવ (બીજે દરદ નો લક્ષણ તરીકે આવતો તાવ), જંગલી ફીવર વીગેરે તમામજતના જવર (તાવ) માટે આ હમાર પાઉડર એક વીજળી મીસાસે કામ કરે છે. એ પાઉડર માટે હમો હમારે મોઢે કહેવાં કરતાં સુરત જીલ્લામાંના કોઈપણ માણસને પુછવાથી ખાતરી થશે ગરીબ લોકોના ફાયદાને માટે આ હમોએ ખાસ પાઉડર કાઢ્યો છે. એ પાઉડર (તાવ) હોમ યા ન હોય તોપણ લેવામાં આવે છે.

ઠાકોર પ્રવર્સની કંપની કલ્કત્તા સુરત.

